

Motion

1978/79:277

av Ulla Tillander
om båt- och färjetrafiken i södra Öresund

Snabba och bekväma båtförbindelser mellan två av Nordens största städer har länge varit en självklarhet och borde förbli så. För närvarande uppfyller inte förbindelserna Malmö-Köpenhamn kraven på turtäthet och kapacitet. Det är en angelägen sak att åtgärder vidtas för att förbättra och förnya kontaktmöjligheterna över sundet.

Två städer som Malmö och Köpenhamn måste ha mycket att ge varandra på skilda områden, på handels-, kulturens och turistnäringens områden. Förbindelserna Malmö-Köpenhamn, Skåne-Själland och Sverige-Danmark i övrigt är en livsnödvändighet för Malmö. Det ligger en motsägelser i att när de nordiska förbindelserna betonas mer och mer dessa förbindelser samtidigt hotas rent faktiskt.

Färjetrafiken är anpassningsbar. Genom variationer i turlistor och tonnage kan trafiken anpassas till aktuellt behov med tanke på säsongen. Det är av vikt att färjetrafiken över Öresund bibehålls och utvecklas inte minst med tanke på dem som arbetar inom denna sektor av rederinäringen, för närvarande uppgående till ca 4 000 personer.

Antalet resenärer för båt- och färjelinjerna över södra delen av Öresund ligger i dag på ungefär samma nivå som under mitten av 1960-talet. De största resandetalen uppnåddes under de första åren på 1970-talet. År 1972 gjordes 8,8 miljoner personresor mellan Malmö-Köpenhamn och Limhamn-Dragör. År 1977 hade antalet personresor minskat till 5,6 miljoner. Minskningen i antalet resenärer under de senaste åren har främst drabbat de stora passagerarbåtarna.

Den grundläggande orsaken till de problem som omger båt- och färjetrafiken över södra Öresund är den minskande persontrafiken. Leden Malmö-Köpenhamn är särskilt drabbad.

Båt- och färjetrafiken i södra Öresund kan generellt sett betecknas som en förlustbringande verksamhet under de senaste 5-6 åren. Av detta följer också att trafikföretagen haft stora svårigheter att ekonomiskt klara av en önskvärd förnyelse av sina båt- och färjebestånd och terminaler.

Mycket talar för att det föreligger stora risker för att trafiken över sundet kommer att förändras på ett sätt som inte på långt när sammanfaller med de krav som ställs från resenärernas, de anställdas, Malmö kommuns och regionens sida.

Vad beträffar båt- och färjetrafiken är utvecklingen så oroande att en utredning bör tillsättas som får till uppgift att på ett mer genomgripande sätt överväga tonnagets anpassning till dagens krav på komfort och tidtabellernas

regularitet och andra problem som har med den berörda båt- och färjetrafiken att göra.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att en utredning tillsätts för att undersöka och framlägga förslag om båt- och färjetrafiken över söda Öresund, dels i ett kortare, dels i ett längre tidsperspektiv.

Stockholm den 11 januari 1979

ULLA TILLANDER (c)